

DE ENERGETISCHE STROOM VAN LEVEN LEIDT ALTIJD TOT EVOLUTIE

Een andere manier van kijken naar Evolutie. Tenzij we fanatiek gelovig zijn, kunnen we als mensen uitgaan van de intersubjectieve waarheid van het evolueren van levende organismes door de tijd. Voor die waarheid doet het niet ter zake of de scheppende krachten niet te bevatten kosmische verschijnselen zijn of worden veroorzaakt door het intelligente ontwerp van een schepper.

De meest gehanteerde weergave van Darwin's theorie is 'the survival of the fittest'. Maar die uitspraak is een tautologie. In de trant van : de besten die overleven, overleven. Een betere formulering is: soorten overleven of sterven uit, naarmate ze in staat zijn zich aan de aanwezige omgeving aan kunnen passen. Dat kan door het 'uitbouwen' van bepaalde kenmerken (steeds langere halzen voor giraffen in een savanne met alleen hoog in de bomen beschikbaar voedsel) of door mutaties, die sprongen in het erfelijk materiaal, welke een positief effect blijken te hebben. Bijvoorbeeld de strepen van Zebra's. De stroboscopisch flinkerende strepen van een rennende Zebra kudde verwart roofdieren. Ze kunnen de afzonderlijke dieren (en dus met name de jonge dieren) niet meer zien.

Een andere wijze om hetzelfde effect te beschrijven is te stellen dat de energetische stroom van leven bij haar percepties van de wereld niet alleen speurt naar waarden, maar tegelijkertijd ook naar betere waarden, naar hogere kwaliteit om behoeften naar voortzetting van het leven nog beter te vervullen. Hoe dynamischer de verschillende waarden in de omgeving, des te hoger en gevarieerder de mogelijkheden om levensbehoeften te vervullen. Bacteriën gedijen in hun korte levens- en voortplantingsproces beter in een pan met etensrestjes, dan in een schone voor hen kwaliteitsloze keuken. Maar als alle keukens schoon waren, pasten ze zich ook weer aan.

Kosmische energie wordt scheppende energie zodra het als leven steeds hogere kwaliteit zoekt. Niemand zal op enige termijn wetenschappelijk de vraag kunnen beantwoorden waarom materie tot leven kwam. Was het een zoeken van de energetische stroom in de materie naar het behoud van waarde, van kwaliteit? De grens te kunnen overschrijden van de gedetermineerde onvermijdelijke omzetting van alle dode materie in energie? We zullen het nooit weten en dus bij transcendente antwoorden moeten blijven.

Maar feit is, dat na de grote oerknal, de echte scheppende energetische krachten pas op gang kwamen nadat leven ontstond. Toen dreven kosmische energetische krachten via evolutie al scheppend de wereld dag in dag uit door naar nieuwe vormen. En zolang de komende miljoenen jaren de Zon nog niet uitdooft, zal die schepping tenminste op deze planeet onophoudelijk doorgaan, zolang er nog enig eencellig leven is. Want leven past zich aan aan de beschikbare waarden in de omgeving of sterft. En leven zoekt te allen tijd hogere kwaliteit voor zichzelf, meer mogelijkheden tot dagelijks overleven.

Het zoeken naar hogere kwaliteit leidt ook tot evolutie van het menselijk. Biologische evolutie van soorten door het aanpassen aan beschikbare en betere waarden in de omgeving is een scheppend proces. Pirsig onderbouwde zijn waardenvisie op evolutie met reeds beschikbare wetenschappelijke termen uit de evolutieleer. Maar je kunt vanuit die visie ook rustig stellen dat bij de mens de evolutie zich nog steeds voortzet in een groeiend bewustzijn dat denkt in concepten en ideeën. Of dat uiteindelijk onze soort op langere termijn ten goede komt in de overleving is bij lange na nog geen uitgemaakte zaak.